

Tværtimod – for at vende tilbage til det, der var mit udgangspunkt – er det her et forsøg på og, synes jeg, et ordentligt, velment forsøg på at skabe nogle sammenhænge nogle steder, hvor vi i dag ikke pr. automatik har sammenhæng, udnytte de fælles ressourcer, der er. Og jeg er overbevist om, at det forslag, der ligger her, vil komme til at danne grundstammen, som i realiteten betyder to ting, som går godt hånd i hånd: Højere forbrugerbeskyttelse i dette land, som er den overordnede målsætning for det her, og hvis vi deraf kan få et afløb, som også danske fødevarer på eksportmarkederne kan få gavn af det, ja, så har jeg ingen problemer med det.

Jeg er glad for den grundige diskussion her i dag, jeg er glad for det grundige arbejde, der har været gjort i udvalget undervejs, og jeg glæder mig meget til, at det her lovforslag bliver vedtaget, inden Folketinget går på sommerferie. Der er meget, vi skal i gang med, men vi har fået et fundament, som er helt vitalt i forhold til fremtiden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren sagde, at jeg havde begået et skønmaleri af det tværende system. Det har jeg ikke. Jeg har tværtimod sagt, at også det kan blive bedre, men det er jo ikke noget argument for nu at begynde at ødelægge det, som fungerer.

Og hr. minister, det er altså ikke levnedsmiddelkontrollen, der har forårsaget alle disse salmonellatilfælde. Det er rent faktisk noget, der foregår ude i produktionen. Men ministeren fik det nærmest til at lyde, som om det var den lokale levnedsmiddelkontrollens skyld, at vi har alle disse skandaler, som fanger overskrifterne i aviserne. Sådan er det jo ikke.

Ministeren siger, at ikke sker nogen forringelser, men ministeren svarer ikke konkret på mit spørgsmål. Hvordan vil ministeren forklare, at en indskrænkning i adgangen til at offentliggøre måleresultater ikke er en forringelse? Selvfølgelig er det en forringelse. Dermed fratager man levnedsmiddelkontrollen et instrument til at beskytte forbrugerne. Selvfølgelig er det en forringelse, hr. minister, ligesom dette, at man reelt afskaffer ankemuligheden. Det er da også en forringelse; det kan ingen da komme udenom.

Så må jeg blot komplimentere ministeren for, at han kan få sit forslag til at være en decentra-

lisering. Det må jeg sige, det er flot udtrykt. Tillykke med det!

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at medgive ministeren, at når vi snakker om centralisme, er forslaget med hensyn til sådan den rent geografiske lokalisering ikke så meget anderledes end det ændringsforslag, V, SF og Kristeligt Folkeparti har stillet. Der er i hvert fald tale om nogenlunde samme struktur.

Dér, hvor centralismen kommer ind, er ved beslutningskompetencen, hvor der i vores forslag er tale om, at vi har en decentralt struktureret og en decentral beslutningskompetence og dermed en pluralisme i kontrolsystemet, som vi synes er meget nyttig og gavnlig, hvorimod der i ministerens forslag er en monopolisering af beslutningskompetencen; det er kun én eneste instans, der har det samlede og overordnede ansvar for hele denne sag, og det synes jeg er lidt betænkeligt. Det er dér, centralismen efter min opfattelse kommer ind og er uheldig.

Så vil jeg gerne sige, at ministeren lægger meget vægt på, at jeg må have gjort mig voldsomme bestræbelser på at undgå at høre alle de eksempler, der er kommet. Det er ikke min oplevelse. Jeg synes faktisk, jeg har gjort mig meget umage med at finde ud af, hvad det er, der ligger i de eksempler. Og jeg må bare sige, at jeg synes ikke, at spørgsmålene med hensyn til de eksempler, der er blevet nævnt, er blevet besvaret særlig fyldestgørende. For når man spørger om, hvad de så skulle have gjort derude, hvis de nu havde været statslige, så får man ikke noget svar på, om det er politianmeldelsen, der er den rigtige metode, om det er påbudet, om det er en undersøgelse.

Det er selvfølgelig, fordi det kan man ikke sige generelt. Det afhænger af den konkrete situation, den konkrete virksomhed, og det vil det også komme til at gøre, når det er en statslig enhed, der udfører den. Der er tale om en behovsorienteret kontrol. Og de eksempler, der er blevet nævnt på uønsket uensartet behandling, er kun eksempler på en behovsorienteret kontrol, som vil fortsætte uændret, og derfor er det efter min opfattelse dårlige eksempler. Men bevares, de er der; jeg synes bare, de er dårlige.

Så vil jeg sige om miljøkontrollen: Jamen det er da meget sødt – havde jeg nær sagt – at regeringens siger, at den har givet et tilsagn om, at der ikke sker forringelser af miljøkontrollen. Og det bebrejder jeg sådan set heller ikke regering-